

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011286
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011286.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov senátu JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti odsúdenému J. W., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 13. apríla 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.01.2022, sp. zn. 6Pp/316/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.01.2022, sp. zn. 6Pp/316/2021, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplynulo, že okresný súd nemal za preukázané splnenie podmienky polepšenia odsúdeného počas výkonu trestu a ani podmienky očakávaného vedenia riadneho spôsobu života odsúdeným na slobode.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu odsúdený podal sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Do rozhodnutia o tejto sťažnosti nadriadený súd neobdržal odôvodnenie podanej sťažnosti.

Prokurátor, prítomný na verejnom zasadnutí, sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienenečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/86/2018 zo dňa 28.12.2018 bol odsúdenému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/68/2019 zo dňa 28.8.2019 bol odsúdenému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia so stredným stupňom stráženia. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/52/2015 zo dňa 9.12.2015 bol odsúdenému pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona právoplatne uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu a primeraných obmedzení a povinností. Uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/52/2015 zo dňa 22.7.2019 bolo rozhodnuté, že odsúdený sa vo vyššie uvedenej skúšobnej dobe neosvedčil a vykoná si trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienčne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nevyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie

z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Vo vzťahu k formálnym podmienkam podmieneného prepustenia treba uviesť, že odsúdený vykonával prvý trest odňatia slobody uložený za prečin od 22.5.2019 do 22.9.2019, druhý trest odňatia slobody uložený taktiež za prečin od 22.9.2019 do 22.1.2020 a ostatný trest odňatia slobody vymeraný za spáchaný zločin mal vykonávať odo dňa 22.1.2020 do predpokladaného konca trestu dňa 22.1.2023. Odsúdený má teda v súčasnej dobe vykonané pomerné časti trestov v súhrne prevyšujúce zákonom predpísanú výmeru pre splnenie podmienok podmieneného prepustenia (§ 66 ods. 1, písm. a) a b) Tr. zák.).

Pokiaľ ide o materiálnu podmienku spočívajúcu v preukázaní polepšenia odsúdeného, krajský súd poukazuje na to, že okresný súd v napadnutom uznesení rozviedol zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o nesplnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmienené prepustenie. Z odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu vyplynulo, že správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni. Vyskytli sa u neho opakovane nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku, z ktorého dôvodu bol preradený z diferenciacnej skupiny „B“ do skupiny „C“. Časom sa však jeho správanie stabilizovalo. Voči ostatným odsúdeným vystupuje nekonfliktne a pokyny príslušníkov ZVJS plní. Postoj k trestnej činnosti bol však posúdený len ako čiastočne kritický. Krajský súd s poukazom na uvedené skutočnosti konštatuje, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Okresný súd správne vychádzal z výsledkov hodnotenia správania odsúdeného vo výkone trestu vykonaného zo strany Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, ktoré vyznelo v neprospech odsúdeného. Krajský súd preto vyhodnotil záver okresného súdu o nesplnení zákonnej podmienky o polepšení odsúdeného vo výkone trestu za zákonný a vecne správny.

Čo sa týka splnenia ostatnej podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, aj túto okresný súd vyhodnotil v súlade so zákonom. Krajský súd konštatuje, že okresný súd správne prihliadal na register trestov odsúdeného, v ktorom ma evidovaných celkovo 9 odsúdení. Predmetná okolnosť aj podľa krajského súdu vyvoláva vážne obavy, či by odsúdený v budúcnosti viedol riadny spôsob života. Podľa názoru krajského súdu úvahy okresného súdu vychádzajú zo zistených skutočností svedčiacich zhodne v neprospech odsúdeného, ku ktorého prevýchove neprispeli ani v minulosti opakované výkony trestu odňatia slobody. S prihliadnutím uvedené a preukázané skutočnosti tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti nepovedie riadny spôsob života.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.